

Ucenicul vrăjitor

de Paul Dukas

Ucenicul vrăjitor este un poem simfonic al compozitorului francez Paul Dukas, scris între anii 1896-1897, după poemul cu același nume scris de Johann Wolfgang von Goethe în 1797.

Începutul poemului sugerează o atmosferă liniștită, dar încărcată de mister. Ceva minunat și neașteptat se întâmplă, apoi lucrurile se liniștesc iar. Dar liniștea nu durează mult. Lucrurile se precipită, dar în curând se așază într-un ritm vici. Un plan năstrusnic se desfășoară într-o atmosferă globală. Lucruri minunate se întâmplă una după alta, sugerate de intervenția diferitelor instrumente muzicale care imită sunete din natură, până ce pare că se declanșează chiar o furtună. Muzica nu mai este la fel de luminosă, notele sumbre adună umbre adânci. Lucrurile se precipită într-un dezastru. Notele ascuțite și grave se succed rapid. Ritmul vici de la început devine amenințător. Exermoniile par scăpate de sub control iar tensiunea crește. Un vârtej de sunete născolite totul. Cu fiecare val de sunete acțiunea înaintea țeară într-un crescendo periculos. Dezastrul este iminent. În punctul culminant o forță interioară și rupe ritmul dezastrului se lasă liniștea. Dar în loc să simți o ușurare, notele rău prezentitoare sugerează că lucrurile nu sunt încă rezolvate. Încet-încet se liniștesc, ca totul însă să se sfârșească nu cu ceva plăcut și liniștit, ci cu o mică explozie finală de sunete.

a inspirat

Citind și poemul lui Goethe, care facest poem simfonic, totul pare joca năzbătioasă a unui copil, care aproape s-a terminat în dezastru, dezastru oprit însă de intervenția adultului, vrăjitorul.

Cristian Muresan
V C